

Zpráva o činnosti sboru ČCE v Růžďce, přednesená farářem Martinem Férem na výročním sborovém shromáždění dne 20.února 2005

Bratři a sestry,

věřím, že to není mrzutá povinnost ani pouhá formální slušnost, když se jednou do roka zdržíme trochu déle při našem pravidelném shromáždění, abychom vyslechli několik zpráv o tom, co všechno se v našem sboru odehrálo v loňském roce. Věřím, že je to spíš podnět k naší vděčnosti, zamyšlení a snad i k inspiraci do dalšího života našeho sboru.

Ani v loňském roce toho nebylo málo. Srdcem sborového života jsou pravidelné **nedělní bohoslužby**. Sešli jsme se k nim v Růžďce 59krát při průměrném počtu 71 (o 5 méně než předchozí rok), Večeři Páně jsme při nich slavili 16krát. K bohoslužbám se scházíme také na Bystřičce druhou a čtvrtou neděli v měsíci (24krát - 15) a na Malé Bystřici první a třetí úterý v měsíci (16krát - 8). Nebylo to pravidlem, ale často se při bohoslužbách soustředíme na text, který si vyprávějí děti v nedělní škole a zároveň je tématem na biblické hodině, schůzkách mládeže či jiných sborových setkáních. Snad to dává větší možnost více se soustředit na daný biblický text. Pravidelně první neděli v měsíci bývají bohoslužby společné s dětmi, kdy se kazatel tu s větší či menším úspěchem snaží kázat srozumitelně pro všechny generace. Na bohoslužbách se zpočátku roku podílelo více lidí (vstupním čtením či prvním čtením, ke konci roku tato praxe ustala). Po bohoslužbách je možnost ještě zůstat, posedět a pohovořit u kávy či čaje. Tato možnost je poměrně hojně využívána.

Některé neděle rozšiřujeme o **společný oběd a společné odpoledne** spojené většinou s přednáškou pozvaného hosta. V loňském pozvání přijali: bratr Jindřich Halama z ETF v Praze - pod hlavičkou „Cena života“ přednášel o aktuálních problémech etiky (eutanázie, interrupce, genetické manipulace). Se sestrou Dobrou Krupovou z Valašského Meziříčí jsme mluvili tématu „Křesťan a služba“, bratr Bernard Martin ze Švýcarska mluvil o křesťanství v Mexiku. Při tradičním shromáždění u pomníčku na trojiční neděli promluvila sestra farářka a historička Eva Melmuková z Telče. V září se konalo pravidelné setkání seniorů. Pozvaní hosté (pokud byli faráři) také kázali. Službou Slova nám při bohoslužbách loni posloužili dále: bratr Jan Krupa z Valašského Meziříčí, Jan Hudec (tehdy) ze Vsetína, sestra Jana Urbanová z Valašského Meziříčí, bratr Dan Pala ze Vsetína, Pavel Trusina z Valašského Meziříčí, sestra Lucie Kráčmarová z Prahy, bratr Pavel Křivohlavý z Velké Lhoty a Vladimír Kopecký ze Stříteže. Z vlastních zdrojů pak bratr Miroslav Bartoň, Jan Dančák a Jan Kočib. Všem patří dík - i za to, že evangelium smíme slyšet ve větší šíři, než z úst jednoho člověka.

K biblickým hodinám se scházíme od října do Velikonoc, loni to bylo 18krát v průměrném počtu 12 (což je shruba třetinový pokles oproti předchozímu roku). Zpočátku roku jsme dokončili přemýšlení nad Desaterem, pak jsme probírali První list Tesalonickým a nakonec se soustředili na několik témat: „Svoboda“, „Hřích“, „Duch svatý“. Občas jsme pracovali s novými pracovními listy, které naše církev vloni vydala. Na závěr loňského roku jsme probírali texty, které byly základem nedělního kázání. Účast v poslední době poměrně výrazně poklesla. Někdy i pod deset - snad důvod k zamyšlení.

Probíhá **konfirmační cvičení**, které by mělo být letos zakončeno konfirmační slavností. Účastní se ho tři až čtyři konfirmandi (přesněji konfirmandky).

Náboženství se vyučovalo v první polovině roku ve dvou skupinách - starší děti na faře v Růžďce, mladší děti na Bystřičce ve škole. Na podzim a vzimě se i starší děti scházeli ve škole. Náboženství na Bystřičce vyučovali sestra Andrea Kovářová, na podzim pak vydatně vypomáhala sestra Lucie Kráčmarová z Prahy. Nyní učí farář. Starší děti v první polovině roku vyučoval farář, nyní sestra Lidka Píchalová. Všem sestrám patří velký dík. Na Bystřičce chodí asi 10 dětí, v Růžďce chodilo 8, ale nyní jsou přihlášení jen 3. Několik dětí ze sboru dojíždí do školy na Vsetíně a na náboženství nechodí.

K útlumu došlo především **v dorostu**. Kromě předvánočního období, kdy se připravuje dětská slavnost a chodí více dětí, se účast na dorostu pohybuje mezi 5-10 dětmi. V poslední době i pod spodní hranicí. Odešly především starší děti bez zakotvení ve sboru, ale ani děti členů sboru nemají zdá se zájem, nebo chuť na dorost chodit - a pak ovšem scházejí tahouni, na které se dá spolehnout. Zřejmě je potřeba hledat nový impuls a také lidi, kteří by byli ochotní a schopní se této práci spolu s kazatelem věnovat. Dík patří Janě Šimkové, která s

dorostem po návratu z Německa opět začala vypomáhat. Ke schůzkám dorostu patřily také hry v tělocvičně, ty měli na starosti Tomáš Píchal st. a Zdeněk Rožnovjác se svými pomocníky.

Staršovstvo se ke svým schůzím sešlo 9krát (úč. 13) a zabývalo se převážně běžnými provozními záležitostmi sboru, vyjadřovalo se k různým návrhům ze seniorátu i z celé církve. *Staršovstvo navrhuje sborovému shromáždění snížit počet členů staršovstva ze 16 na 12 a jeho náhradníků z 8 na 6.* Důvodem je velikost našeho sboru a také to, že při poslední volbě bylo obtížné sehnat dostatek kandidátů.

Schází se **sborový zpěv** - spolu se sestrou Marií Hurtovou jej vedla v loňském roce také Andrea Kovářová a Eva Ježíková ze sboru v Pržně. Nyní je vedení především na sestře Ježíkové. Nacvičujeme písně z našich zpěvníků ve tříhlasém či čtyřhlasém provedení, sbor zpíval při bohoslužbách o Velikonocích a Vánocích. Schází se nyní jednou za čtrnáct dní, zhruba 10 zpěváků. Další zájemci jsou vítáni, netřeba mít ostych.

Oživením sborového života byla návštěva bratra Bernarda Martina ze Švýcarska, který se rozhodl věnovat svůj důchodcovský čas naší církvi a pravidelně působí vždy deset dní v jednom sboru. V našem sboru posloužil při všech konaných shromážděních (a připravil programy s různým tematickým zaměřením). Navštívil také víc jak desítku členů sboru.

Uspořádali jsme dva koncerty - Slávka Klecandra v místním kině, studentů církevní konzervatoře v našem kostele. Sestra Jana Ježíková z Hrubolhoteckého sboru nám promítla fotky z Nepálu a pohovořila o něm.

Sborový časopis vychází asi pětkrát ročně, stále platí to, že schází odpovědná osoba, která by si ho vzala na starosti především organizačně. Díky Tomáši Píchalov ml. se zvýšila jeho grafická kvalita. Každý se můžete zapojit nějakým příspěvkem či nápadem.

Při pohřebních shromážděních jsme se rozloučili s 14 členy sboru. Několik členů sboru nemělo církevní pohřeb.

Novinkou byl týdenní **prázdninový pobyt v Huslenkách Kýchové** - pracovně nazvaný „sborová rekreace“. Zúčastnilo se ho kolem 30 dětí, dospělých i starších členů sboru. Společně jsme prožili týden naplněný odpočinkem, výlety, vážným přemýšlením, hrami.

O prázdninách jsme se nepravidelně a neorganizovaně scházeli ke hře volejbalu, až tak že ke konci prázdnin se hrál téměř denně za stále většího počtu účastníků.

V rámci projektu „Adopce na dálku“ přispíváme na vzdělání Ivana Musingiho v Ugandě.

K dalším sborovým setkáním a aktivitám budou věnovány samostatné zprávy. Ani tak není vystiženo všechno, co se ve sboru děje. Jaká je v něm atmosféra, co v něm schází nebo naopak přebývá - na to musíte odpovědět vy sami, kteří ve sboru máte své místo. O většině toho, co se ve sboru děje se dozvíte ve sborovém časopise a internetových stránkách sboru.

Pár slov k hospodářským věcem: Z větších stavebních investic se dá zmínit dokončení velké klubovny a rekonstrukce a nové vybavení farní kanceláře, které by mělo být dokončeno letos. Podle posudku varhanáře naše kostelní varhany vyžadují celkovou rekonstrukci (zhruba v ceně 200tis. Kč). Tato částka není v rozpočtu, nicméně žádáme na různých místech o finanční prostředky, takže je třeba, aby se sborové shromáždění k této investici vyjádřilo - s tím, že v případě potřeby staršovstvo vyhlásí účelovou sbírku na tuto opravu (sežene-li se dostatek finančních prostředků z jiných zdrojů - dotací, grantů, příspěvků obcí).

Několik čísel: náš sbor měl ke konci roku evidováno 525 členů, což je asi o 18 méně než v roce předchozím. Křest, svatba ani konfirmace se nekonala. Celkem proběhlo zhruba 391 různých shromáždění, setkání a akcí.

Na úplný závěr této zprávy je potřeba poděkovat všem, kdo sboru věnují svůj čas, práci, peníze, modlitby a všelijak jinak se podílejí na tom, aby byl takový jaký je. Kolik času mu věnuje bratr kurátor, ví asi především jeho rodina. Ale nejen on. Doprovod sborového zpěvu, úklid, účetnictví, hospodaření, kostelníčení, sborový časopis, kronika, výchova nových varhaníků, drobné opravy, organizování, zajišťování akcí, šoférování, různé brigády a mnoho dalších větších či menších služeb - to všechno někdo dělá - i když by se nabízelo určitě mnoho milejších činností, kterým by se mohl věnovat. Proto všem patří můj (a doufám i váš) velký dík.